

πρωτα προσδοκαί τῇ Χ. λέρας, σίγινες ἤθελον φαίεσθαι. τε, δὲ τὸ νὰ μὴν φανερώωνται οἱ ἀσθενεῖς ὅχι μόνον βάλλειν εἰς κίθονον τὴν δημόσιον ὑγίαν, ἀλλὰ (ἐπειδὴ εὐρεθῇ ἡ ἀγαθὴ ἐκδοσις εἰς τὴν δρασίαν τῆς Χολέρας, ἐξ αὐτῆς κυρίως ἀπὸ τὸ νὰ λαμβάνῃ ὁ ἀσθενὴς τὴν ἰατρικὴν βοήθειαν κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνειαν τῆς νόσου) στερεῖται τὸν ἀσθενὴ ἐπίσης τῆς μεγαλητέρας πιθανότητος εἰς τὴν ἴκσιν του.

Δ'. Διὰ νὰ γίνηται ἡ ἀποχώρισις τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ τοῦ οἴκου, ἀρμεδιώτατον εἶναι τὸ νὰ κρατῶνται εἰς ἐκάστην πύλιν, ἢ εἰς τὰ περίξ μίαν ἢ καὶ πλείότεραι οἰκίαι προσημασμέαι, εἰς τὰς ὁποίας νὰ μεταφέρεται ὁ μεμολυσμένος, ἅμα γινώσκεται, ἀρκεῖ νὰ συγκατατίθεται μόνον τὴν μετακτίσιν ταύτην ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀσθενούντος. Ἐὰν δὲ ἀντιτείνῃ, πρέπει νὰ βάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον τῆς οἰκίας σημεῖον περίοπτον, φανερόν. "Ασθενή", πρὸς εἰδωσίην ὅτι ἡ οἰκία ἐκείνη εἶναι μεμολυσμένη καὶ ὅταν δὲ μάλιστα μεταφερθῶσιν οἱ μεμολυσμένοι, καὶ καθαρισθῇ ἡ οἰκία, πρέπει ν' ἀντικαθίσταται τὸ σημεῖον "Φυλάττου", φανερόν ὑποψίαν τῆς νόσου. οἱ δὲ κάτοικοι τῆς τοιαύτης οἰκίας, δὲν πρέπει νὰ τοὺς συγχωρῇται νὰ ἐξέρχωνται εὐθὺς νὰ συγκοινωνοῦν μὲ ἄλλους, προτοῦ δι' ἀδείας τῆς ἐπιχωρίου Ἐπιτροπῆς ἀφαιρεθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὸ σημεῖον. Εἰς τινὰς δὲ τῶν πόλεων εἴμπορεῖ νὰ διορισθῇ δημῖσιον ἐπὶ τοῦτο νοσοκομεῖον, ἢ, ἂν εἰς τὰ περίξ εὐρίσκεται καθεὶς στραιῶν, δύναται ὡσαύτως δι' ἀδείας τοῦ στραιήγου νὰ χρησιμεύῃ εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν.

Ε'. Ὅταν δίδεται ἀδεία νὰ μεταφέρωνται οἱ ἀσθενεῖς ἀπὸ τὰς κατοικίας των εἰς τὸν προεκλεχθέντα καὶ ἀποχωρισμένον τόπον, αἱ οἰκίαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας μετακομίζονται καὶ ἐκεῖναι, εἰς τὰς ὁποίας θελήσουν νὰ μείνουν οἱ ἀσθενεῖς, πρέπει ὁλοκλήρως νὰ καθαρίζονται κατὰ τὸν ἐξηγούμενον τρόπον. — Τὰ μικρὰς τιμῆς ἄξια πράγματα, εἰς παλαιόπανα, σχοινία, χαρτῖα, ἄχρηστα ἐνδύματα καὶ τάπητες, πρέπει νὰ καίωνται, αἱ ἀπαστρεῖαι παντὸς εἶδους ἐκβάλλονται, τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ ἐπιπλα νὰ βρεχονται εἰς ἄφθονον ὕδωρ καὶ νὰ βράζωνται εἰς δυνατὸν στακτόνερον (ἀλεσίδα). τὰ ἀναγκαῖα καὶ οἱ ὅχετοί νὰ παστρεύωνται ἐντελῶς μὲ πολλὰ νερὰ μεμιγμένα μὲ χλωρωτὸν ἀσθέντου νὰ πλύνωνται μὲ δυνατὸν στακτόνερον καὶ σαπῶνι τὰ ξύλινα σκεύη νὰ ἀσπρίζονται μὲ καθαρὸν ἀσθέντην οἱ τοῖχοι τῆς οἰκίας ἀπὸ τὸ κατώγειον μέχρι τοῦ ὑπερφύου, καὶ νὰ ἐκβάλλονται καὶ ῥίπτονται ὅλα τὰ τμήματα τοῦ ἀσβεστωμένου τοίχου, τὰ ὁποῖα εἶναι σχισμένα καὶ ἐκκολλημένα. Εἰ μίαν τευλάχιστον ἐδομάδα πρέπει νὰ ἀερίζονται ἐλευθερῶς καὶ ἀδιακόπως ὅλα τὰ μέρη τῆς οἰκίας καὶ τὰ ἐπιπλα. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσῃμεν ὅσον πρέπει τὴν ἀνάγκη τῆς ἐσωτερικῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἐλευτέρας ἀερίσεως, καθότι εἶναι ὠφελιμώτατα καὶ τὰ δύο καὶ διὰ τὰς οἰκίας τῶν ἀσθενῶν, καὶ γενικῶς ὡς μέτρα προφυλακτικά.

ΣΤ'. Παραγγέλλεται ὅτι, οἱ ἀποσπένσκοντες ἀπὸ τῆς νόσου ταύτης πρέπει νὰ δάπνυνται εἰς χωριστὸν τόπον κατὰ τὰ περίξ τῆς οἰκίας τῆς διορισμένης διὰ τοὺς νοσούντας τὴν Χολέραν. Τῆς δὲ διατάξεως ταύτης ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ περιορίζουν, ὅσον τὸ δυνατόν, πᾶσαν πηγὴν μόλυσ-

ματος εἰς ἓν μόνον μέρος. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ὅλοι οἱ ἀσχολοῦνται εἰς τὸ νὰ μεταφέρουν τοὺς ἀσθενεῖς ἐκ τῶν οἰκίῶν των, καὶ ὅσοι προσέτι τοὺς ὑπηρετοῦν ὡς φύλακες, πρέπει νὰ διάγῃσι χωρισμένοι ἀπὸ τὴν συλlogίαν ὅλων τῶν ἄλλων. Παρατηρητέον δ' ἐνταῦθα ὅτι, ὅσον ὀλιγώτεροι καταγίνονται εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας, τόσον καλῆτερον εἶναι, καθότι ὁ ἰγνιτεύει τοιοῦτοτρόπως ἡ πιθανότης ταῦ νὰ διαδοθῇ ἡ νόσος διὰ μέσου των.

Ζ'. Ὅταν προκύπτουν ἐμπόδια εἰς τὸν χωρισμὸν τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ τοῦ οἴκου, ἢ δὲ δύναται δι' ἄλλας αἰτίας νὰ γινῇαι τῶν, δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ ἐλπίς τοῦ νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ σπέρματα τοῦ λοιμοῦ. Περὶ ὅμως ὠφελεῖ καὶ εἰς τοιαῦτα, δυσκόλους περιστάσεις τὸ ν' ἀκολουθῇ τις τὰ αὐτὰ αξιώματα τῆς φρονήσεως, ἐμποδίζον πᾶσαν μὴ ἀναγκαίαν συγκοινωνίαν μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἔξω τῶν θυρῶν. Ὅλα τὰ τροφίμα καὶ πᾶν ἄλλο τῶν εἰς τὴν οἰκίαν χορειῶν πρέπει νὰ ἀποτίθενται ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας, καὶ ἐκεῖθεν νὰ τὸ λαμβάνῃ εἰς τὴν κατοικίαν τῆς οἰκίας, ἀφ' οὗ ἀπομακρυνθῇ πρῶτον ἐκεῖνος, ὅστις τὸ ἔφερον.

Η'. Ἐωτοῦ ἀποδείχῃ ἀκριβῶς ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἐνεδουεῖ σιωπηλὰ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τὸ μίasma τῆς Χολέρας, ἀνάγκη εἶναι, πρὸς μεγαλητέραν ἀσφάλειαν, νὰ μείνουν ὑπὸ φύλαξιν ὅχι ὀλιγώτερον τῶν εἴκοσι ἡμερῶν οἱ ἀναλαμβάνοντες ἐκ τῆς νόσου ταύτης καὶ ὅσοι ἤθελον λάβῃ ὅποιανδήποτε συγκοινωνίαν μετ' αὐτῶν.

Θ'. Πᾶν ἐμπόριον, γινόμενον μὲ ὁποιανδήποτε πόλιν μεμολυσμένην καὶ τοὺς περὶ αὐτὴν ἀγρούς, πρέπει νὰ ἐμπωδίζεται μὲ τοὺς καταλληλοτέρους τρόπους, τοὺς ὁποίους ἔχουν εἰς τὴν ἐξουσίαν των οἱ ἄρχοντες, οἵτινες πρέπει νὰ κάμνωσι διατάξεις εἰς προμήθειαν τῶν ζωοτροφῶν τοιαῦται ὥστε διατάξεις ἐννοεῖται ὅτι θέλουν γίνεσθαι εἰς τὰς δεινότερας περιστάσεις. Ἡ δυσκολία τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ πλάτος τὸ σχέδιον τοῦτο θέλει εἶναι βέβαια μεγάλη, ὡς ὠφελιμώτατη ὁμως πρόφυλαξις οὕτω καὶ αὐτὴ, εἶναι ἐπάναγκες νὰ παραληρηθῇ ἐσκεμμένως, διὰ νὰ ἐμπωδίζεται ἡ διάδοσις τοῦ μιάσματος.

Ι'. Ἀλλὰ μέτρα δραστικώτερα εἴπωμεν νὰ κριθῶσι συντελεστικὰ εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ἐὰν ἤθελε φανῇ εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡ ὀλεθριωτάτη αὕτη νόσος εὐγὼ τρομερὰ, ἢ ἀνεφάνῃ εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης· καὶ τότε ἐχρειάζετο νὰ παραταχθῶσι στρατεύματα, ἢ πολυάριθμος ἀτυνομικὴ φυλακή, περὶ τοὺς μεμολυσμένους τόπους, διὰ νὰ ἀποκλείσωσιν ὁλοτελῶς τοὺς κατοίκους ἀπὸ παντὸς ἐμπόριου μὲ τὰ λοιπὰ μέρη καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι αὐθόρμητοι θέλουν ὑπακούει οἱ ἄνθρωποι εἰς ὅλας τὰς διατάξεις, ὅσας ἀπαρατήτως ἐντέλλεται ἡ κοινὴ σωτηρία τῆς πολιτείας. Προσκαλεῖ δὲ ἰδῶν ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν προσοχὴν ὅλων εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιβεβαιοῦται ἀπὸ ὅλας τὰς ἐξωτερικὰς πληροφορίας, τούτεστι ὅτι οἱ πτωχοὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ κακῶς τρεφόμενοι, οἱ καχεκτικοί, καὶ κατ' ἐξαιρετικὸν οἱ συνειδησμένοι εἰς τὰ πνευματώδη ποτα καὶ ἐκδοταί εἰς ἀτάκτους ἔξεις ὑπέφερον πάντοτε πλείονος ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην καὶ ὅτι τὸ μίasma ὑπῆρξε φαρμακερώτερον, καὶ ἐξηπλώθη ταχύτερον καὶ εἰς διάστημα μεγαλύτερον κατὰ τὰς ἐνορίας ἐκεῖνας τῆς πίλεως, ὅπου οἱ δρόμοι εἶναι στενοὶ καὶ οἱ κάτοικοι συσσωρευμένοι, καὶ ὅπου ὀλίγον ἢ οὐδαμῶς ἐπιμ-

Κωλοκοτρώνης, Α. Μεταξάς, Δ. Πλαπούτας, Α. Διδά-
 σκαλου, Δ. Τσόκρης, Θ. Μεξής, Δ. Κλοκαϊάς, Γ. Γλαρά-
 κης, Δ. Πετρόπουλος, Π. Ν. Λιδωρίκης, Κ. Μπέλιος, Ι.
 Παπαδημάδης, Β. Ν. Λαζάρου Όρλόφ, Δ. Καμπάης, Κ.
 Τσιβέλλας, Α. Βιλαέτης, Χ. Σισίνης, Γ. Σταύρος, Γ.
 Ρέγκος, Γ. Λογιωτατίδης, Μ. Κούπα, Ε. Καλαράς, Κ.
 Μανέτας, Β. Π. Δημητρακόπουλος, Λ. Ροίλος, Δ. Σω-
 τηρόπουλος, Α. Στρατόπουλος, Γ. Σπυριδώνου, Δ. Θεο-
 δωρόπουλος, Α. Ραφαέλης, Ν. Χ. Δ. Κοτζιάς, Α. Γιαν-
 νίσης, Ι. Μαυρογένης, Γ. Κανάρης, Γ. Καλαφάτης, Κ.
 Ψαμάκης, Γ. Ρούτσος, Ν. Μαυρομμάτης, Κ. Τζάλας, Α.
 Αλερινός, Γ. Μ. Αντωνόπουλος, Ι. Ν. Καραπαύλου, Χ.
 Ουνομίδης, Α. Γεωργαντά, Ι. Ρούκης, Γ. Κουκούλας,
 Α. Ρέγκος, Ε. Χαμάρτος, Π. Πικουλάκης, Δ. Βασιλείου,
 Τ. Λεδέντης, Ν. Θεού, Α. Μπουνάκης, Γ. Πανομάρας, Γ.
 Γιατράκος, Π. Αναγνωστόπουλος, Γ. Κούτσης, Κ. Μπα-
 μπᾶς, Α. Σοφιαδός, Π. Δ. Δημητρακόπουλος, Ι. Παξη-
 μάδης, Γ. Μαυρογένης, Ι. Σαγγέδος, Α. Τατιόπουλος,
 Γ. Δεσποτόπουλος, Μ. Μαρκοπούλιτης, Γ. Ι. Οικονόμου,
 Σ. Μεξής, Α. Αναγνωστόπουλος, Ν. Σαματελόπουλος,
 Α. Παπαδόπουλος, Α. Καραπατάς, Μ. Αναστατόπουλος,
 Γ. Σ. Κριεζή, Κ. Α. Δουζίνας, Ι. Βαβιανός, Δ. Κωλο-
 ράκος, Π. Στελιανέας, Α. Ζαχαρόπουλος, Π. Πετροπου-
 λάκης, Κωνσταντίνος Νικολάου, Α. Τσούτσου, Κ. Γαλῆς,
 Γ. Γεωργάρας, Ν. Σπηλιάδης, Κ. Π. Κυριακός, Δ. Κα-
 λιγᾶς, Π. Διαμαντόπουλος, Κ. Δικαίου, Ι. Ζάνες, Δ.
 Μ. Χριστόπουλο, Α. Ν. Κωνσταντόπουλος, Χ. Στεφανό-
 πουλος, Α. Κοντάκης, Π. Ζαφειρόπουλος, Ζ. Χριστόπου-
 λος, Α. Παπαϊσώρη, Γ. Γιοτσή, Δ. Χουσαντακόπου-
 λος, Ι. Γιουρούκο, Α. Καρνέσης, Ν. Χουσόγελος, Α.
 Παπᾶ, Ν. Βάλλητας, Ν. Πιεράκος, Ν. Λιναράς, Γ. Λα-
 ζόνη, Α. Βραχιόης, Π. Μπουκοβαλέας, Γ. Κ. Μόστρας,
 Φ. Παναγιώτης, Α. Κατσικαπῆς, Γ. Λύκος, Π. Καλα-
 μαριώτης, Ν. Πανουρίδης, Κ. Μεταξάς, Δ. Α. Ρεντικιώ-
 τής, Γ. Κουμουντουράκης, Π. Σωτηρέας, Β. Γ. Κυδέλος,
 Ε. Ιατρίδης, Α. Οικονομιάδης, Γ. Τριανταφυλλόπουλος,
 Α. Τσακάλοφ, Γ. Μιχαλέας, Ι. Γούλας, Α. Έλαιών,
 Δ. Γ. Κυριακόπουλος, Κ. Λογοθέτης, Γ. Αγαλόπου-
 λος, Ι. Σ. Μπαϊραχτάρης, Κ. Ράδος, Β. Πετμεζᾶς, Σ.
 Θεοχαρόπουλος, Σ. Παρθενοόπουλος, Γ. Αϊνιάν, Ι. Κορ-
 νήλιος, Σ. Καπετανάκης, Γ. Α. Περότης, Γ. Βασιλό-
 πουλος, Ε. Σπυρίδωνος, Γ. Μαγγιόρας, Γ. Πανοτειδᾶς,
 Γ. Δ. Δασκαλόπουλος.

Οἱ Γραμματεῖς, Σ. Παρθενοόπουλος, Γ. Αϊνιάν.

Περὶ Χολέρας.

Μετὰ τὴν ἐν Ἀμβούργῳ διάδοσιν τῆς Χολέρας, ἡ Ἀγ-
 γλικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις καὶ πα-
 ραγγελίας, ὑπὸ ἐμπείρων ἰατρῶν συντεθεισῆς, καὶ δι' ἐγκυ-
 κλίου ἐκoinοποίησεν αὐτὰς εἰς ὅλα τὰ παράλια καὶ τοὺς
 λιμένας τοῦ Βρετανικοῦ βασιλείου.

Α'. Τὰ μέτρα τῆς ἐξωτερικῆς προφυλάξεως εἰς τὸ νὰ
 ἐμποδίζεται δι' αὐστηροῦ καθαρμοῦ ἡ εἴσοδος τῆς Χολέρας,

εὐρέθησαν μέχρι τοῦδε δραστ. κί' ἀλλ' ἐπειδὴ προσεγγί-
 ζει ἡ νόσος εἰς τὰ πλησιόχωρα παράλια, ὅχι μόνον εἶναι
 προφανεστάτη ἡ ἀνάγκη μεγαλητέρας τινὸς ἐπαγρυπνήσεως,
 ἀλλὰ συνάδει καὶ μετὰ τὴν κοινὴν φρόνησιν τὸ νὰ προσωπα-
 ρευασθῇ ὁ τόπος εἰς τὸ ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν ἐνδεχόμενην νὰ
 ἐγέλθῃ τρομερωτάτην ταύτην συμφορὰν. Ὁ σκοπὸς λοιπὸν
 τῶν ἐξῆς παρατηρήσεων εἶναι νὰ δώτῃ εἰς τὸ κοινὸν τὰς νο-
 θεσίας ἐκείνας, αἵτινες φαίνονται εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπι-
 τροπὴν, ἡ ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρωθῶν εὐθὺς, ἡ ὅτι πρέπει
 νὰ βαλθῶσι μέχρι τινὸς εἰς πρᾶξιν, ὥστε κατὰ πᾶσαν πε-
 ρίστασιν νὰ μὴν εὐρεθῇ τὸ ἔθνος εἰς ἀγνοίαν τῶν καλητέρων
 τρόπων τοῦ νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπερ-
 ασπίσεως. Διὰ τὴν κατορθώτη τινὸς νὰ ἐμποδισθῇ τὴν εἴσοδον
 τῆς νόσου, εἶναι ἀπαρατήτης ἀναγκαῖα, ὅχι μόνον ἡ δε-
 στικωτέρα σύμπτραξις τῶν καθ' ὅλην τὴν παραλίαν ἐπιτο-
 πίων ἀρχῶν εἰς τὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα, ἀλλὰ καὶ ἡ
 μεγίστη προφύλαξις ἐπίσης ὅλων τῶν ἐγκατοίκων τῶν τοι-
 οῦτων μερῶν τοῦ τόπου. Αἱ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καθε-
 στῶσαι ὑγειονομικαὶ διατάξεις εἶναι ἀποσφραγίσαι, ὡς θαρ-
 ρύντως ἐλπίζομεν, ὥστε νὰ ἐμπροστίωσι τὴν νόσον τοῦ νὰ
 μεταδοθῇ διὰ τοῦ πρὸς τὴν Ἑπείρου ἐμπορίου κατὰ τὴν
 τακτικὴν ὁδὸν τῆς πραγματείας καὶ τῆς μεταδόσεως, ἀλλὰ
 δὲν δύνανται νὰ προλάβωσι τὴν εἰσχώρησιν τῆς διὰ τοῦ κρυ-
 πτοῦ καὶ παράνομου ἐμπορίου, τοῦ ὁποῖον γνωρίζομεν ὅτι
 γίνεται μεταξύ τῆς παραλίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ἀπὸ-
 ραντι ἀκτῶν.

Β'. Διὰ τοιούτων μέσων ἐδέχεται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸν
 τόπον ἡ ὀλεθρία αὕτη νόσος, μὲ ὅλας τὰς ὑγειονομικὰς δια-
 τάξεις. Ἐλπίζομεν λοιπὸν ὅτι οἱ ἄρχοντες, οἱ κληρικαὶ
 καὶ ὅλοι οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες θέλουσι ἐπιμεληθῇ
 ἵα διδάξωσι τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν τῶν (καὶ κατ' ἐξαιρέτου
 τῶν εἰς παράμερα παράλια κειμένων χωρίων) εἰς ποῖον κιν-
 δυνὸν ἐκθέτονται μετερχόμενοι παράνομον ἐμποριον μετὰ τοῦ
 ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου ἐρχομένου, καὶ θέλουσι τοῦ
 ἐμπνέει τρόπον φανερῶντες εἰς αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον διατρέ-
 χουν μέγιστον κίνδυνον, ἔχοντες ὅποιονδήποτε συγκοινωνίαν
 μὲ λαθρεμπόρους καὶ ἄλλους οἵτινες ὑπεκφεύγουν ἀπὸ τὰς
 ὑγειονομικὰς διατάξεις. Προγγέλλεται λοιπὸν εἰς πᾶσαν
 πόλιν καὶ κώμην, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὰς παραθαλάσσιαις, νὰ
 τυστήσωσιν ἐπιχώριον Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, συγκε-
 μένην ἐκ τοῦ πρώτου ἀρχόντος ἢ ἄλλου δημοσίου λειτουρ-
 γοῦ, τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας, ἐκ δυοῦ ἢ καὶ πλειότερων ἰατρῶν, ἢ
 πρακτικῶν εἰς τὰ τῆς ἱατρικῆς, καὶ ἐκ τριῶν ἢ καὶ πλειο-
 τέρων τῶν προκρίτων. Εἴ, δὲ τῶν ἰατρῶν νὰ διοριθῇ διὰ τὴν
 κρατὶ τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ Ὑγειονομικὴν
 Ἐπιτροπὴν. Πᾶσα μεγαλοπολις πρέπει νὰ διαιρηθῇ εἰς
 τμήματα, καὶ ἑκάστον τμήμα νὰ ἔχῃ ἰδίαν ἐπιτροπὴν συγ-
 κειμένην ἐκ δυοῦ ἢ τριῶν μελῶν, ἐκ τῶν ὁποίων νὰ εἶναι ἐξ
 ἐπαγγέλματος ἰατρός, διὰ τὴν ἐπαγρυπνίαν περὶ τῆς υἱείας
 αὐτοῦ, καὶ νὰ διδῇ ὅσον τάχιστα τὰς πληροφορίας εἰς τὴν
 Ὑγειονομικὴν τῆς πόλεως Ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας ἔχει νὰ
 ἐκτελῇ τὰς διαταγὰς.

Γ'. Ἐπειδὴ ὁ δραστηκώτερος τρόπος τοῦ νὰ ἐμποδίζε-
 ται ἡ διάδοσις πάσης λοιμικῆς νόσου εὐθέως πάντοτε ὅτι
 εἶναι ἡ ἄμεσος ἀπὸχωρήσις τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ τοῦ τόπου, ἡ
 τὰ μέγιστα ὠφελεῖ νὰ γνωστοποιῶνται ὅσον τάχιστα αἱ

Ἀριθ. 95.

Ἔτους ΣΤ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἔτησί Φοίνικας 36
Ἑξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 15 Δεκεμβρίου.

Κατὰ τὴν 3 τῆς ἑσπέρου ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεώς μας δι' ἡμερῶν 10 ὁ Ἀντιναύαρχος Ὁθαμ, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ τρικρότου Ἀγ. Βικέντιος. Ἐχαιρετήθη δὲ ἀπὸ τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα τῶν διαφόρων Δυνάμεων, καὶ ἀπὸ τὸ φρούριον μὲ 13 κανονοβολίας, καθὼς ἐπίσης ἀντεχαιρέτησε καὶ τὸ τρίκροτον.

— Τὴν 5 περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Κ. Α. Α. Καποδίστριας ὑπῆγεν εἰς ἐπίσκεψιν, πρῶτον μὲν εἰς τὸν Ἀντιναύαρχον Κ. Ὁθαμ, ἔπειτα δὲ εἰς τὸν Ἀντιναύαρχον Κ. Ρίκορδον καὶ εἰς τὸν Μοίραρχον Κ. Λαλάνδον, τελευταῖον δ' ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Ἀγγλικὴν φρεγάταν Βελβεδέρε, ὑπεδέχθη εἰς ὅλα τὰ πλοῖα μὲ τὰς προσηκούσας τιμὰς.

— Τὴν 8 ὁ Κύριος Στρατὶφὸρδ Κάνινγκ Πρέσβυς τῆς αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας διὰ τῆς Κερκύρας καὶ Κορίνθου. Ἡ Α. Ε. ἀπέρχεται ἐξ ἐπίτηδες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἵνα συμφῶσι μὲ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν δύο λοιπῶν Δυνάμεων ἀρχίσῃ περισπουδάστου διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας. Λέγεται ὅτι ἡ τῶν ὀρίων μας βελτίωσις μέλλει νὰ ἀποτελέσῃ ἐν ἐκ τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἀναντιρρήτως θέλουν μεθεῖαι καὶ οἱ τῆς Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας Πληρεξούσιοι. Περιμένει τὴν ἄφικσιν φρεγάτας ἢ δικρότου διὰ νὰ μετοβῇ ὅπου διευθύνεται, καὶ φαίνεται ὅτι ἐπιθυμεῖ εἰς τὴν ἐνταῦθα διημέρευσιν τοῦ νὰ πορισθῇ χρητιμὺς πληροφορίας.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Ψήφισμα Β. Η ΕΘΝΙΚΗ Ε ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἀναγνώσασα τὸ κατὰ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1831 ὑπ

Ἀρ. 258 Ψήφισμα τῆς Γερουσίας, δι' οὗ κατ' εὐχὴν ἐ συστήθη ἡ Τριμελὴς Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, κατὰ συνέπειαν τοῦ Β' Ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τρομερὸν συμβᾶν τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐμελλε νὰ κυβερνήσῃ μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Συνελεύσεως κατὰ συνέπειαν τοῦ εἰρημένου καταστατικοῦ Ψηφίσματος.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐναπέθεσε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν Συνέλευσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπαρουσίασεν ἔκθεσιν ὁ Πρόεδρος εἰς τὴν ἑναρξιν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐπειδὴ τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ οὐδὲ μίαν στιγμὴν ἀκυβέρνητον.

Ψήφίζει

1. Τὸ κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Σεπτεμβρίου 1831 ὑπ' Ἀρ. 258 Ψήφισμα τῆς Γερουσίας ἐγκρινόμενον καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἐπικυροῦται.

2. Τὰ δύο μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς παύουν ἀπὸ τὴν σήμερον τῶν Κυβερνητικῶν χρεῶν των, καὶ ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία τοῦ Κράτους ἐμπιστεύεται εἰς μόνον τὸν Πρόεδρον αὐτῆς τὸν Κύριον Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ ὑπὸ τὸ ὄνομα Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

3. Καθήκοντα αὐτοῦ εἶναι τὰ αὐτὰ, τὰ παρὰ τῆς Γερουσίας δοθέντα εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν. Κατ' αὐτὰ θέλει κυβερᾶ, μέχρις ὅτου τὸ Σύνταγμα κανονίσῃ τὴν δύναμιν τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας.

4. Τὸ παρὸν Ψήφισμα θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Ψηφισμάτων καὶ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀργεὶ, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. Τσαμαδός, ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. Νάκος,

λάνται τὴν καθαριότητα καὶ τὸ ἀέρισμα. Καλῶς γνωρίζει ἡ Ἑπιτροπὴ τὴν δυσκολίαν τοῦ νὰ ἐκλειψῇ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα κακὰ, λπίζει ὅμως ὅτι οἱ ἔχοντες τὴν ἐπιρροὴν καὶ οἱ κατατελοῦντες εἰς τὰ δημόσια ὑποεργήματα θέλουν καταβαλεῖ πᾶσαν φροντίδα διὰ νὰ μετριάσωσιν αὐτά.

Εἰς ἐν τῶν ἐφεξῆς φύλλων θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τὰς ἱατρικὰς παρατηρήσεις τῆς ἐν Λονδίῳ Ὑγειονομικῆς Ἑπιτροπῆς περὶ τῆς φύσεως, τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς θεραπείας τῆς νόσου ταύτης.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 781.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ Π. ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΒΟΣΤΙΤΣΗΣ.

Τῆς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 502 προγράμματος, καταχωρηθέντος εἰς τὸ παράστημα τοῦ ἀρ. 29 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, παραχωρηθείσης προθεσμίας 24 ἡμερῶν εἰς τοὺς ἀγνώστους κληρονόμους τοῦ ἀποδιώσαντος Ι. Ταλαγάνη ἐκ Καρπενησίου παρελθούσης, καὶ οὐδενὸς παρουσιασθέντος, ὁ αὐτὸς Εὐστάθιος Κούτρας προσήνεγκεν ἑτέραν αἴτησίν του περὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ υἱοῦ του Νικολάου ἀεψιοῦ τοῦ ἀποθανόντος Ι. Ταλαγάνη, ὡς νομίμου διαδόχου καὶ κληρο-

νόμου αὐτοῦ, παρουσιάζων πρὸς ὑποστήριξιν (κατ' αὐτὸν) τῆς προτάσεώς του καὶ ἐμμέγυρον ἐπικυρωμένον διαφόρων πολιτῶν ἐκ Καρπενησίου ὑπὸ 23 Μαΐου 1831.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν γνωστοποιεῖ καὶ αὖτις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 506 καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου κεφαλαίου πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀγνώστους ἀπόντας κληρονόμους τοῦ γενηῶτος Ι. Ταλαγάνου, ἂν ὑπάρχωσι, τὴν αἴτησιν τοῦ Εὐσταθίου Κούτρα, ὡς φέροντος τίτλον τοῦ υἱοῦ του Νικολάου, προσκαλεῖ αὐτοὺς καὶ ἤδη, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, καὶ προβάλλωσι τὰ κληρονομικὰ δικαιώματά των, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν ἀπόφασιν, καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεώς της ἐν ἀπουσίᾳ των.

Τὸ παρὸν θέλει κηρυχθῇ ὑπὸ ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως Πατρῶν, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλει κολληθῶσιν ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀστυνομίας Π. Πατρῶν, καὶ τελευταίας κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος.

Ἐν Πάτραις, τὴν 4 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΣΚΟΡΔΙΑΝΣ,
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΛΕΓΟΣ.

Εἰς τὸν αἰμίμηστον τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτην

Παίημα αὐτοσχέδιον.

• Κεῖσαι λοιπὸν
'στε αἱμά σου χωμένος,
καὶ καταπληγμένος,
εἰς τὸν ναὸν ἐμδαίνων,
παντετ' εἰς τοῦτ' ἐμμένων,
ὦ κριστε ἀνδρῶν!

• Λάτρες θερμὲς
νὰ ἦσαι τοῦ Θεοῦ σου
ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ σου,
ὑπὲρ αὐτονομίας,
ἡμῶν ἐλευθερίας
νὰ δέεσαι πιστῶς.

• Ἀλλὰ ἐκεῖ
κεντοῦσι, σὲ κτυποῦσιν,
ὡς τέτρες καθορμούσιν,
εἰς ἀθυμίαν ῥίπτουν,
μὲ ἐντροπὴν καλύπτουν
τὸ ἔθνος οἱ κακοί

• Γόνοι σκληροὶ
τῶν Μαυραμιχλίων,
κακεντρεχῶν, ἀθίων,
ἐθνικαταραμένει,
μωρεὶ τετ. φλωμένοι.
Εὐθὺς ἐν ἀναρεῖ

• Πίπτεις, καί, συ,
πίπτει δὲ ἐν τῷ ἅμα
πατρί: μὲ σὲ ἐντάμα,
χάνει τὸν στολισμὸν τῆς,

καὶ τὸν ἡρώϊσμόν της
κ' ἐλπίδα της μαζ' ἡ.

• Πατρί: πατρί:!
ἔχασες τὸν προστάτην,
ἔφθασες εἰς ἐσχάτην
πάλιν ἀπελπίσαν,
τρέμον καὶ ἀθυμῶν,
καὶ μένεις κατηρής.

• Κλαῖε, Ἑλλάς!
θρήνει τὸν Κυβερνήτην,
λαμπρότατον κομήτην,
πολιτικὸν σου μέγα,
τὸ ἐξοχὸν τοῦ πνεύμα,
ὡσπύτως καὶ ἡμᾶς

• Τοὺς δυστυχεῖς,
ὄντας ἐκτεθειμένους,
εἰς πᾶμπολλ' ἐρριμμένους
κακὰ καὶ δυστυχίας,
αἶφνης ἐλθόντ' ἐκ μίας
εἰς τοὺς πολυπαθεῖς.

• Πολιτικῶς
ἐχάθημεν, ὦ φίλη
πατρί: Ἑλλάς! Ἡ πόλις
ἐκλείσθη τῆς εἰσόδου,
τῆς ἐθνικῆς προόδου,
καὶ ἐσωτερικῶς.

• Κλαύσωμεν σὺν
πηδαλιούχον θεῖον,

το τοῦ Θεοῦ βραβεῖον
φέροντα αὖτις νέον,
ἐκείνον τὸν ἀρχαῖον,
αἰῶνα τὸν χρυσοῦν.

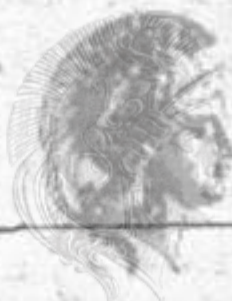
• Καὶ ἐκ ψυχῆς
δάκρυα μεμιγμένα,
μὲ αἵματ' βαμμένα,
'σ τὸν τάφον τῆς σκιάς του,
χρέος εἶναι ἐκάστου,
νὰ χύνη κατὰ γῆς.

• Σὺ δ' ἱερὰ
ψυχὴ, ἀγαλλωμένη,
'σ τὸν θρόνον ἱσταμένη,
δέου ἐν εὐμενείᾳ,
πλάστην ἐν ἀκακίᾳ,
καὶ ὅπως ἐν χαρᾷ.

• Παῖδες οἱ σοί,
νὰ τυχωμεν τοῦ θεοῦ
δώρου, τοῦ οὐρανοῦ,
τῆς ἀνεξαρτησίας,
ἄκρας εὐδαιμονίας,
νὰ πέσουν οἱ κακοί.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 25 Νοεμβρίου 1831.
Ὁ πολίτης Δ. Π.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ